Activitatea sportivă în ştrandurile bucureştene

(Urmare din pag. 1)

nizatorică. Concret: atît dimineaţa cît şi după-amiaza, concomitent cu orele de baie şi plajă, sutele de pionieri şi şcolari care poposesc în parcul Palatului au la dispoziţie terenurile de volei, baschet şi fotbal, pistele pentru alergări. Se nasc ad-hoc întreceri între detaşamente sau tabere locale care de care mai disputate. O iniţiativă foarte valoroasă: cei mai mulţi copii care vin aici, învaţă nu numai „abc"-ul înotului, dar pătrund şi în tainele unor jocuri sportive.

...ŞI ACOLO UNDE NU EXISTĂ SPIRIT ORGANIZATORIC, INIŢIATIVE

...Ştrandul I.C.A.B. de la lacul Tei este unul din cele mai căutate de către bucureşteni. În duminica cînd l-am vizitat noi au poposit aici peste 30 000 de oameni ai muncii. Dar nici unul dintre ei n-au putut folosi terenurile sportive ale acestui ştrand. De fapt, acest lucru se întîmplă încă de la deschiderea sezonului. Fiindcă atît resortul sportiv din cadrul I.C.A.B. cît şi conducerea ştrandului (responsabil tov. R. Petrescu) nu au luat măsurile care se impuneau. În a doua jumătate a lunii iulie, terenul de volei, cel de tenis de cîmp cît şi cele rezervate fotbalului se mai găsesc încă în stare de paragină. Lipsesc mingi, plase, rachete. N-a existat preocuparea ca toate acestea să fie procurate din timp. În atari condiţii nu se poate vorbi de un plan de activităţi sportive, cu toate că vizitatorii ştrandului şi-au manifestat dorinţa (şi nu o dată) de a folosi din plin aceste terenuri. În dorinţa de a face totuşi sport, unii vizitatori au... mutat terenurile în apropierea plajei. Ceea ce, desigur, nu este firesc.

...Aceeaşi stare de lucruri se poate constata şi la ştrandul Floreasca I (responsabili, tov. D. Ribu şi I. Miu). Dovedind mult formalism, cei care se ocupă de administrarea acestui ştrand s-au limitat la punerea la dispoziţie a unui teren pe care doar stîlpii de volei amplasaţi în mijlocul acestuia îl indică a fi de sport. În schimb, există multă grijă pentru ca vizitatorii să respecte plaja. Culmea este că din 5 în 5 minute, la staţia de radioamplificare se anunţă că vizitatorii pot face sport numai pe terenul special rezervat...

Şi alte ştranduri subordonate administraţiei I.C.A.B. „strălucesc" prin pasivitate, lipsă de interes în direcţia organizării activităţilor sportive.

★

Sezonul ştrandurilor va mai continua cel puţin o lună de zile. Socotim că în acest timp se pot aduce substanţiale îmbunătăţiri în direcţia amenajării unor baze sportive în incinta ştrandurilor, a organizării în mod cît mai atractiv a activităţii sportive.

Zile de vacanţă la munte şi la mare

INTR-O TABĂRĂ PIONIEREASCĂ DIN VALEA JIULUI

Omul în uniformă, cu geantă de piele galbenă, sună la uşa apartamentului 11, blocul 15 de pe strada principală a Uricaniului.

— Poşta, tovarăşe Crişan. V-am adus o scrisoare.

— Să văd. A, desigur. E din Lunca Florii. Nu ştii că Vasilică al meu este acolo. În tabără.

Intrînd în apartament tovarăşul Crişan îşi chemă soţia şi desfăcu plicul primit. Începu să citească. *„Dragă mămică şi tăticule. Au trecut trei zile de cînd mă aflu în tabără. Atît eu cît şi ceilalţi pionieri din Uricani ne simţim foarte bine aici. Nu ne lipseşte nimic. Mîncarea este foarte bună. Mi-am făcut mulţi prieteni aici. Vă sărut. Pe curînd. Vasilică".*

Terminînd de citit atît tovarăşul Crişan cît şi soţia sa şi-au pus, după cum era şi firesc, întrebarea: „De ce o fi aşa de scurtă scrisoarea lui Vasilică?"

De fapt aceeaşi întrebare ne-am pus-o şi noi în drum spre Lunca Florii. Şi răspunsul nu a fost greu de aflat. E aşa de frumos aici! Dimineaţa la careu este urcat pavilionul taberei în sunetele argintii ale trompetelor. Pe urmă încep feluritele activităţi pionereşti. Zilele nu seamănă una cu alta. Fiecare oferă ceva nou, interesant. Singurul lucru comun, care rămîne zilnic în program, e doar plaja şi baia pe care copiii o fac la rîul Tăii, de lîngă tabără. Nici chiar cursurile de iniţiere în înot nu lipsesc. Cu multă pasiune se ocupă de acestea profesorul de educaţie fizică Ion Ciortea. Cît despre micii săi elevi, sînt de spus numai cuvinte de laudă. În numai cîteva zile ei au făcut progrese însemnate: au învăţat să facă pluta şi principalele mişcări de braţe de la „liber". Nu credeţi? Întrebaţi-l chiar pe Vasilică. El este unul din principalele ajutoare ale tovarăşului profesor. Vă poate spune atît de multe în special despre fete care sînt „tare fricoase în apă".

Aproape în fiecare zi pionierii pornesc în excursii în împrejurimi. Ba, mai deunăzi au plecat pînă la cabana Auşelu. Şi, închipuiţi-vă, nu au luat trenul forestier, ci au preferat să meargă pe jos, prin pădure. Cînd s-au întors înapoi erau, e drept, osteniţi, dar nu s-a plîns nimeni. Băieţii au fost chiar în stare să încingă un meci de fotbal, continuînd astfel mult disputatele întreceri dintre selecţionatele oraşelor din Valea Jiului reprezentate în tabără. Pînă acum supremaţia o deţine Petrila. Pretendenţi serioşi la titlul de campioană pe tabără se anunţă cei din Lupeni. Să vedem ce va spune finala?

Şi întrecerea celor mai mici şahişti se află în plină desfăşurare. De remarcat aici victoriile categorice obţinute de Vasilică. Desigur nu trebuie să-i uităm nici pe atleţi, nici pe voleibalişti. Deşi abia au început, întrecerile lor sînt pline de speranţe.

Pe lîngă sport şi excursii copiii participă şi la alte activităţi interesante. Seară de seară se organizează concursuri de cîntece şi recitări. Şi cîte lucruri frumoase nu se pot asculta aici! Marinela Cazacu, fiică de gaterist din Lonea, e cunoscută în toată tabăra pentru măiestria ei de solistă. La fel de bine cîntă şi Maria Sabău din Vulcan şi Aurora Muscoi din Lupeni. Pentru concursul de „cel mai bun solist de muzică populară" se anunţă deci participante multe şi talentate.

Şi acum să ne întoarcem la întrebare... Credem că este lesne de înţeles de ce Vasilică şi ceilalţi pionieri din tabăra de la Lunca Florii scriu părinţilor scrisori atît de scurte; chiar dacă ar fi numai să admire minunatele privelişti din împrejurimile taberei, tot nu le-ar ajunge timpul!

R. BOGDAN

Aşa începe o zi de activitate în tabără: cu înviorarea şi spălatul cu apă rece de izvor...

Foto: Grigore Prepeliţă

LA COSTINEŞTI – ÎN ORĂŞELUL STUDENŢILOR...

Costineşti, ora 6,30. În cele aproape 200 de corturi din vecinătatea mării n-a mai rămas nimeni. La această oră, toţi cei 1 000 de studenţi se adună zilnic pe plaja însorită a staţiunii pentru a participa la programul de înviorare. Un bun început pentru o nouă zi de activitate sportivă în tabără.

Ce urmează? Mai întîi, cîteva ore de plajă. Aici, preferinţele diferă. Unii optează pentru un original joc de polo cu mingi de diverse dimensiuni şi culori, alţii practică voleiul, handbalul, sau încing o „miuţă" de fotbal. În plus, prin grija conducerii taberei (director, lector universitar, *dr. Dan Lemnete* de la I.M.F. Bucureşti şi asistent *Eugen Nagy* de la Institutul pedagogic Timişoara) a prins viaţă o frumoasă iniţiativă: doritorii să înveţe înotul au prilejul ca, într-un interval de numai 12 zile de tabără, să desluşească destul de bine „a.b.c."-ul acestei ramuri sportive. Instructori — cîţiva studenţi de la I.C.F. cu specializarea nataţie, sau de la facultăţile de educaţie fizică ale institutelor pedagogice. Printre aceştia: *Gheorghe Danciu, Natalia Jurescu, Radu Muşat* şi *Viorel Smoleanu*. Aşadar, acţiunea pentru cîştigarea de noi simpatizanţi ai nataţiei a găsit şi aici un teren deosebit de propice.

Activitatea sportivă continuă spre seară, după ore de somn sau de lectură, atunci cînd briza mării se face simţită mai mult. Sălile clubului sînt pur şi simplu asaltate de către studenţii înscrişi la concursurile de şah şi tenis de masă. În acelaşi timp, amatorii de volei, handbal şi fotbal îşi dau întîlnire pe baza sportivă a taberei. Întrecerile lor nu încetează decît seara tîrziu. Din păcate pentru amenajarea actualei baze sportive s-a făcut prea puţin. Organele locale au amînat (nejustificat!) punerea la punct a terenului de handbal şi baschet. Porţile pentru handbal, de pildă, au fost aduse abia de cîteva zile, iar stîlpii pentru baschet n-au fost instalaţi nici pînă în prezent...

În ce priveşte oglindirea activităţii sportive, trebuie arătat că gazeta de perete a taberei este totdeauna în actualitate. Prin intermediul ei poţi cunoaşte pe cei mai buni sportivi din tabără. De pildă, pe înotătorii *Zeno Păltineanu* şi *Vasilica Ilie*, pe şahiştii *Cristian Ionescu* şi *Victoria Vidraşcu*, pe voleibaliştii *Ioan Teodor* şi *Doina Niculescu* şi alţii.

O caracteristică: cîştigătorii întrecerilor organizate în seria I au fost de cele mai multe ori studenţii bucureşteni. Poate că în seriile următoare, ierarhia fruntaşilor va suferi unele modificări. Ce părere aveţi, tovarăşi studenţi din Timişoara, Cluj, Braşov şi Galaţi?...

Paralel cu activitatea sportivă, cam de 3—4 ori în cadrul unei serii, studenţii participă la excursii. Trei autocare care le stau permanent la dispoziţie îi poartă prin staţiunile de odihnă, prin locurile istorice (Histria şi Heraclea), la gospodăriile agricole colective fruntaşe din regiune (Negru Vodă, Topraisar, Valea Neagră etc.).

Cum s-ar spune, la Costineşti în cele 12 zile de odihnă activă, organizată metodic, nimeni n-are timp să se plictisească. Dimpotrivă, timpul trece pe negîndite. În total Costineştiul va primi şi în acest an 5 000 de studenţi şi studente din toate centrele universitare ale ţării. 5 000 de studenţi care asemenea altor mii sau chiar zeci de mii aflaţi în tabere organizate la munte, mulţumesc din inimă Partidului pentru grija părintească ce le-o poartă.

TIBERIU STAMA

Pentru un rugbi modern, deschis, spectaculos

(Urmare din pag. 1)

Din martie şi pînă la sfîrşitul lunii iunie, am fost martorii unor partide viu disputate, în care tenacitatea luptei pentru o poziţie cît mai bună în clasament a caracterizat majoritatea echipelor, transformînd, considerăm noi, campionatul într-o întrecere sportivă dîrză, urmărită cu interes. În multe cazuri calculul de pe hîrtie a fost dezminţit de rezultatele strînse, înregistrate între formaţii teoretic diferite ca valoare: Rulmentul Bîrlad — Dinamo 3—3, Ştiinţa Cluj — C.S.M.S. 3—3, Gloria — Progresul 9—9, sau chiar scoruri surpriză Ştiinţa Cluj — Griviţa Roşie 6—3, Dinamo — Griviţa Roşie 17—12, Unirea — Ştiinţa Cluj 13—6.

Unii observatori mai superficiali ar fi poate tentaţi să atribuie hazardului această curbă grafică a rezultatelor înregistrate în prima parte a actualei ediţii a campionatului.

În realitate însă, — sîntem siguri că nu greşim în aprecieri — aveam de-a face cu o creştere a valorii unor formaţii care pînă nu de mult se situau în partea de jos a clasamentului (Progresul, Gloria, Rulmentul Bîrlad) ca şi a altora, recent promovate în campionatul republican. Pe de altă parte am sesizat, asistînd la meciuri, o creştere a maturităţii tehnice la multe echipe tinere. S-a observat la majoritatea formaţiilor o creştere a potenţialului de luptă, o sporire a rezistenţei în regim de efort maxim, aceasta ca un rezultat al promovării cu mai mult curaj a elementelor tinere, de perspectivă (**Manea** — Steaua, **Balcan, Trandafirescu, Iatan** — Griviţa Roşie, **Nica, Moromete, Baciu, Rahtopol, Dăiciulescu** — Dinamo, **Nedelcu, Oprescu** — Unirea etc.).

O problemă care se discută tot mai frecvent în rîndurile cunoscătorilor jocului cu balonul oval este aceea a caracteristicilor „şcolii romîneşti" de rugbi. Ne-au furnizat oare partidele campionatului din anul acesta elemente noi în această privinţă? Astăzi chiar experţii cu prestigiu de peste hotare sînt de acord că rugbiul romînesc se caracterizează prin viteză în acţiune, combativitate, joc colectiv pe înaintare, valorificarea potenţialului ofensiv al liniei a III-a. La acestea am adăuga noi constatarea în ce priveşte placajul, care a devenit la multe din echipele noastre un procedeu ofensiv şi nu numai defensiv, datorită combativităţii cu care este efectuat, dar — bineînţeles — fără a depăşi limitele regulamentului. Toate aceste atribute au fost reliefate într-o serie de partide din prima parte a campionatului nostru de rugbi.

Capitolul căruia considerăm însă că trebuie să i se acorde atenţie, pentru a se remedia o serie de deficienţe este acela al jocului compartimentului de atac.

Acţiunile liniilor de treisferturi ale majorităţii echipelor continuă să fie stereotipe, lipsite de eficienţă. Şarjele sînt încă lente, păcătuiesc prin sensul lor lateral, steril.

O analiză mai de amănunt a modului cum s-au comportat echipele noastre, îndeosebi cele fruntaşe, scoate la iveală de asemenea şi un fenomen de inconstanţă a unor formaţii ca Progresul, Griviţa Roşie, Steaua. Şi Dinamo în prima parte a sezonului a manifestat aceeaşi lipsă, redresîndu-se însă către sfîrşit, cînd a practicat un joc deschis, ofensiv, vădind o ameliorare a stilului liniei de atac.

Progresul, de pildă, a deţinut şefia clasamentului mai multe etape consecutive. Echipa a demonstrat o mai atentă pregătire fizică generală, o sporire a cunoştinţelor tehnice de compartiment şi, în general, o îmbunătăţire a omogenităţii, altă dată principalul capitol deficitar. Apoi, neaşteptat, în „duelul" cu primele echipe ale campionatului (Griviţa Roşie şi Steaua, în principal), Progresul a capotat. A intervenit aici o greşită orientare de a încredinţa unuia şi aceluiaşi jucător sarcina de a transforma loviturile de picior: Petre Niculescu. Or, neavînd totdeauna o formă constantă, acest jucător a determinat, într-o bună măsură, înfrîngerea echipei sale. Totodată, trebuie arătat că, în cazul echipei Progresul, într-o serie de partide jucătorii ei s-au comportat slab, comiţînd greşeli elementare de tehnică sau, în alte cazuri, manifestînd predilecţie pentru acţiuni individuale (Ghiuzelea, Ene Dumitrescu, Sorin Niculescu şi alţii).

Fază dintr-un derbi al campionatului republican: meciul Steaua — Dinamo. Susţinut de coechipierii săi, Al. Ionescu, Manea, Bărbălău şi Blăgescu — jucătorul Merghişescu (cu spatele) se pregăteşte să prindă balonul după o acţiune în apropierea liniei de 22 a dinamoviştilor.

Foto: I. Mihăică

La fel, Griviţa Roşie. Fosta campioană a dat multe emoţii suporterilor ei datorită unei comportări inegale, aproape de la etapă la etapă. Cu totul necorespunzătoare a fost comportarea din meciul de la Cluj, cu Ştiinţa (pe care l-a şi pierdut); de la Iaşi cu C.S.M.S. unde a cîştigat foarte dificil şi apoi în meciul cu Dinamo, cînd a cedat aproape fără drept de apel.

Steaua, liderul actual, n-a practicat nici ea, totdeauna, un joc ferm, sigur, cu care echipa este creditată de ani de zile. A jucat slab în partida de la Iaşi (gazdele, dacă ar fi avut un transformer, ar fi putut obţine o victorie răsunătoare, chiar la scor...) lăsîndu-se apoi dominată (acasă) în jocul cu Rulmentul Bîrlad.

Ce rezultă de aici? Că antrenorii echipelor noastre fruntaşe nu au lucrat totdeauna după criterii ştiinţifice, n-au avut în vedere aplicarea celor mai noi elemente din tehnica modernă.

Rugbiul romînesc a obţinut în ultimii ani succese de mare prestigiu. Mai ales victoriile asupra reprezentativelor Franţei şi Italiei atîrnă greu în balanţă. Rugbiul nostru a ajuns să fie cunoscut şi apreciat în întreaga lume. Echipe din Australia sau Noua Zeelandă, din ţări a căror tradiţie rugbistică este îndeobşte cunoscută, şi-au manifestat dorinţa de a susţine întîlniri cu formaţii romîneşti.

Se pare însă că unii dintre antrenorii care pregătesc în cluburi jucători pentru reprezentativa ţării, ameţiţi de aceste succese, au slăbit atenţia în direcţia perfecţionării tehnice a elevilor lor. În multe din etapele acestui campionat, echipe şi jucători fruntaşi au renunţat la jocul modern pe înaintare, cînd toţi cei 8 jucători trebuie să lucreze rapid, cu acţiuni dezvoltate în adîncime reuşind să se intercaleze spectaculos şi eficace pe zonele liniilor învecinate. Este indicat şi jocul strîns, de apărare, dar numai atunci cînd situaţia impune neapărat această tactică. A abuza, a permanentiza, a face un sistem din aplicarea grămezilor ordonate sau deschise, a recurge invariabil la loviturile de picior înseamnă, la urma urmei, a face o proastă propagandă rugbiului (vezi prima repriză a meciului R. P. Romînă — Italia) aşa cum s-a mai întîmplat.

Iată de ce se impune ca în viitor antrenorii noştri să imprime continuu echipelor pe care le pregătesc orientarea către un joc permanent ofensiv, singura de altfel în măsură să asigure frumuseţea şi spectaculozitatea sportului cu balonul oval şi, în ultima instanţă, victoria. Aşadar, să renunţăm la jocul închis, stereotip, static şi să punem în practică principiile jocului de rugbi modern, cu pase, în continuă mişcare.